

selv: Saa maa der altsaa være en saadan Forhandling i Gang, og jeg sagde til mig selv: Ja, nu forstaar jeg, at de vestindiske Love ikke kom til Behandling i Aar, og nu forstaar jeg ogsaa „Valkyrien“'s Udsendelse. Da denne konservative Politiker sagde: Der foreligger ikke udformede Salgsplaner, saa forstod jeg, der ikke var blevet indviet i Tingene, det hele. Den anden sagde — og han var klogere, han tænkte mere baade paa Straffeloven og paa sin Pligt til at bevare denne Statshemmelighed —, at derom forelaa der intet, derom vidste han intet. Nu kan det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke vise moralsk Indignation: overfor de to Ministre, der har dementieret, uden samtidig at gøre det overfor de to Højremænd. Han maa lade være med det hele, det vilde være det bedste, og jeg vil opfordre alle til at tage dette Nummer ud af Lirekassen. Det vilde være udmærket, om det skete. Det er ingen hyggelig Diskussion. Vi kan tage Spørgsmaalet op paa enhver Valgtribune i Landet, det vil jeg sige til det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen). Det er ikke svært for os at tage en Debat op om det, men det bliver ikke let for det ærede Medlem og hans Parti at klare, at man opretholdt en Minister, som to Gange var grebet i vitterlig Løgn paa et langt skadeligere Omraade, medens man nu bebrejder Ministrene nogle Dementier, som er fremtvungne af Hensynet til en Statshemmelighed, som de skulde bevare. Det bliver ikke svært for os at optage en saadan Debat, men jeg synes, det er uværdigt for vort Land, at en saadan Debat finder Sted, og derfor mener jeg, at man burde hurtigst muligt tage det Nummer ud af Lirekassen og saa drøfte Spørgsmaalet om Øernes Salg. Det kan vi ogsaa tage et Valg paa. Jeg synes ganske vist ikke, at der bliver meget Valgrundlag tilbage efter den Erklæring, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har afgivet, at hvis Vælgerne ønsker det, vil han efter Valget stemme for Salget. Det vil jo sige, at tre Partier gaar ud som Salgsvenner og kun det fjerde eller en Del af det gaar ud som Salgsmodstander. Salget er altsaa i Virkeligheden givet. Hvorfor vi skal have Valg, ved jeg derfor ikke, men vi er villige til at tage et Valg, vi gaar

gerne ud til Valg. Men at gaa til Valg paa den moralske Finesse, om man skal sige en Usandhed, som man er forpligtet til at sige, ærligt, eller man skal sige den lumskeligst, med et Par Ræveudgange — ja skal vi gaa til Valg paa det, saa kan vi ogsaa gøre det, men det er et underligt Grundlag for et Valg i Danmark midt under Verdenskrigen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) er højt uheldig, naar han vil præsentere sig som Salgsmodstander og saa skal til paa Talerstolen at forklare sin Opfattelse af Forholdene paa Øerne. I Gaar dokumenterede han for os alle, hvor uheldige Forholdene paa Øerne var. Det Indtryk fik man, da det ærede Medlem begyndte, at der var da endelig en Mand, som saa uhildet paa Tingene, og som vilde gaa med til Afstaaelsen. Men det ærede Medlem endte med at gaa imod Afstaaelsen. I Dag begyndte det ærede Medlem med at sige, at Forholdene er af den Beskaffenhed, at Planterne maa forlade Øen, fordi de ikke var sikre paa Liv eller Ejendom. Og det ærede Medlem krævede Beskyttelse for dem, det Krigsskib, der er sendt derover, maatte blive liggende, og bag ved det ærede Medlems Ord ligger jo, at er det ikke tilstrækkeligt, maa der mere til. Maa jeg nu spørge: skal vi beholde de vestindiske Øer for at sende vore Landsmænd, som er indkaldte til Militærtjeneste, derover for at skyde Beboerne ned, fordi de stiller Krav om Forbedring af Forholdene? Jeg siger Fy for den Tankegang, der ligger bag et saadant Ræsonnement.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Mine Udtalelser om de vestindiske Øer har i høj Grad været dikterede af Ønsket om at faa Sandheden, den rene Sandhed, frem. Jeg tror, at Sandheden er den, at de vestindiske Øer er blevet meget